

ת"פ 37463/01/20 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בכפר סבא בשבתו בבית המשפט השלום ברמלה

ת"פ 37463-01-20 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני	כבוד השופטת אילה אורן
	המאשימה
	נגד
הנאשם	פלוני

גמר דין

1. הנאשם הודה בעובדות כתב אישום מתוקן שהוגש במסגרת הסדר טיעון דיוני לאחר תום שמיעת עדות המתלוננת. בהתאם להסדר הטיעון הסכימה המאשימה לבחון אפשרות לביטול הרשעת הנאשם, כפוף להמלצת שירות המבחן ולהליך טיפולי שיעבור הנאשם אם יידרש.
2. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי הנאשם והגב' צ"ל (להלן: "המתלוננת") היו נשואים והתגוררו בעיר XXXX. הנאשם עבד כנהג בחברת "XXX", וביום 31.7.2019 עובר לשעה 19:30 הצטרפה המתלוננת לנסיעה עמו באוטובוס, עד הגעתם למסוף האוטובוסים בצומת XXX (להלן: "המסוף"). אז החל ויכוח בין הנאשם למתלוננת, על רקע חשדותיה שהנאשם לא נאמן לה. לכן לקחה המתלוננת את הטלפון הנייד של הנאשם, והחזיקה אותו בתיקה. הנאשם ניסה להוציא מידי המתלוננת את תיקה כדי להחזיר לידי הטלפון, ובתגובה אמרה לו המתלוננת שהיא תחזיר לו את הטלפון בהמשך. הנאשם סירב להצעתה, משך את המתלוננת בידיה וגרר אותה, וכתוצאה מכך נקרעה שמלתה של המתלוננת.
3. בגין מעשיו הורשע הנאשם ביום 23.6.2021 בביצוע תקיפה סתם כלפי בת זוג, לפי סעיפים 379 ו-382(ב)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").
4. בהתאם להסדר הטיעון נדחו הדיונים מעת לעת, לשם קבלת תסקירים מאת שירות המבחן. ביום 30.1.2023, לאחר שהתקבלו שני תסקירים, נשמעו טיעוני הצדדים לעונש. ב"כ הנאשם עתר לביטול הרשעת הנאשם והטלת של"צ, ואילו המאשימה ביקשה להותיר את הרשעת הנאשם על כנה, ולהשית עליו מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת.

תסקירי שירות המבחן והראיות לעונש

5. מתסקיר הראשון מיום 29.3.2022 עולה כי הנאשם בן 60 (כיום), פרוד מהמתלוננת, ואב לארבעה ילדים משתי גרושותיו הקודמות. הוא בעל 12 שנות לימוד, שירת בצה"ל שירות מלא כלוחם, ומאז שחרורו מהצבא עובד הנאשם כנהג XXX, מרבית השנים בחברת "XXX". הנאשם מוכר ע"י המוסד לביטוח לאומי כמתמודד עם 40% נכות, סובל מבעיות לבביות ובתפקוד בלוטת התריס, לצד בעיות בריאותיות נוספות.
6. מנישואיו הראשונים בגיל 22 נולדה בתו, שהיא כיום בת 35, ועמה הנאשם בקשר. הנאשם התגרש ונישא בשנית כשהיה בן 26, חי עם גרושתו 24 שנים, ונולדו לו שלושה ילדים נוספים. לדברי הנאשם, גרושתו השנייה נטלה את כל כספם המשותף, והסיתה את שלושת ילדיהם נגדו (תאומים בני 27, ובן 20), והם ניתקו עמו קשר. בהיות כבן 50 הכיר הנאשם את המתלוננת, ולאחר שנה הם התגוררו יחד בXXXX. הנאשם סיפר כי זמן קצר לאחר תחילת יחסיהם החלה המתלוננת לחשוד שהוא בוגד בה, הפנתה כלפיו האשמות, בדקה תכופות את הטלפון הנייד שלו, ונסעה עמו באוטובוס במהלך יום עבודתו. עוד טען, כי המתלוננת גנבה לו מסמכים שונים, וכספים. לדברי הנאשם, הוא הגיש תלונות נגד המתלוננת במשטרת ישראל, בגין עבירות פגיעה בפרטיות וגניבה, אולם התיקים נסגרו, וכיום אין ביניהם כל קשר, אף שהליך הגירושין טרם הסתיים. הנאשם חסר בית, והוא מתגורר בחדרון המנוחה של חברת XXX, בתחנה בXXXX, שמשמש לו קורת גג.
7. בנוגע לעבירה מושא כתב האישום טען הסביר הנאשם שהוא ביקש שהמתלוננת תשיב לידיו את הטלפון, אך היא נשכבה על הרצפה כשהתיק בגבה צמוד לרצפה, ולכן בלית ברירה לקח את הטלפון שלו בעצמו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם התקשה לקחת אחריות על המיוחס לו והביע עמדה מתגוננת וקורבנית.
8. בשיחה של שירות המבחן עם המתלוננת מסרה האחרונה כי מערכת היחסים עם הנאשם הייתה תקינה בתחילה, אך חלה הידרדרות על רקע שינוי בהתנהגותו לצד חשדותיה בו. לדבריה, היא חוותה אלימות מתמשכת של הנאשם כלפיה, אך מנגד סיפרה כי לאחר האירוע עשו השניים ניסיונות לשיקום היחסים הזוגיים, שלא צלחו, ובסופו של דבר נותק הקשר בסוף שנת 2019. לטענת המתלוננת, מאז היא חוותה הטרדות מגורמים שונים, ובשנת 2021 הוציאה נגד הנאשם צווי הרחקה. אשר לתיק הגירושין המתנהל בבית הדין הרבני ובבית המשפט לענייני משפחה, נמסר כי ההליכים עומדים בעינם משום שהשניים מתקשים להגיע להסכמות על עניינים כספיים. עוד אמרה המתלוננת שהיא חוששת מפני הנאשם.
9. בנוגע להערכת הסיכון במצבו של הנאשם, נתן שירות המבחן דעתו לשלל גורמים, ובהם העדר עבר פלילי; תחושות הכעס והסכסוך הפעיל בין השניים, וקושי בנטילת אחריות מצד הנאשם, ולכן לא בא בהמלצה טיפולית או שיקומית לגבי הנאשם.
10. לבקשת ההגנה הדיון נדחה לשם קבלת תסקיר משלים. בתסקיר שירות המבחן מיום 24.1.2023 צוין כי הנאשם מבין בדיעבד שהוא לא היה צריך לקחת את מכשיר הטלפון שלו מידי המתלוננת, והסביר כי חש מושפל בשל התנהגותה מול הנוסעים באוטובוס, ועוד אמר כי בטלפון היה מידע משפטי חיוני עבורו. כן עלה מהתסקיר שהנאשם לא בקשר עם המתלוננת, והיא פנתה בתביעת גירושין כלפיו שלא מתקדמת משום שהיא טוענת לבגידה שלו אך לא הציגה ראיות כלשהן.
11. הנאשם הביע חשש בפני שירות המבחן שמא הוא יפטר ויאבד את מקור פרנסתו בXXXX, וסיפר שהוא השתלב בטיפול במרכז "התחלה חדשה". מבדיקת ההתאמה שנערכה לו בספטמבר 2022, לא הייתה התרשמות של בעיה כללית של שליטה בכעסים, אלא שמדובר באירוע חריג וחד פעמי. הנאשם השתלב בטיפול למניעת אלימות החל מיום 2.10.2022, כאשר התרשמות גורמי הטיפול הייתה כי הוא מחויב לטיפול, מגיע למפגשים באופן עקבי, ומשתתף בהם בפתיחות ובכנות רבה. התרשמות גורמי המקצוע היא כי הקבוצה מהווה

- עבור הנאשם גורם תמיכה טיפולי וחברתי, וכי יש צורך בהמשך טיפול פרטני ותומך בחצי השנה הקרובה.
12. בפני שירות המבחן מסר הנאשם כי הטיפול משמעותי עבורו, ומסייע לו ליתן פרופורציות לחייו, וכי הוא נתרם רבות מהתכנים שעולים בו. הנאשם הביע נכונות להמשיך בטיפול במימון פרטי, על אף הקושי הכלכלי והקשיים בהגעה למקום הכרוכים בנסיעה ב-3 אוטובוסים לכל כיוון.
13. בשיחה עדכנית של שירות המבחן עם המתלוננת, סיפרה כי מזה 3 שנים הנאשם לא מתגורר עמה, והוסיפה ואמרה שהנאשם משלם לאנשים כסף כדי שיעשו מניפולציות שיפגעו בה, הרבתה לבכות ומסרה שהיא חוששת לחייה מפני הנאשם, וכי היא נדרשת משום כך לטיפול רגשי.
14. עוד עולה מהתסקיר, כי גם כיום הנאשם מחזיק בעמדות קורבניות, ומתקשה לגלות אמפתיה למצבה של המתלוננת. לכן עמד שירות המבחן על קיומו של סיכון במצבו של הנאשם, ציין כי לנאשם אין מוטיבציה לטיפול בקבוצה מטעמים, ובסופו של דבר לא בא בהמלצה לגביו.

דו"ח מרכז "התחלה חדשה"

15. מטעם ההגנה הוגש דו"ח המרכז "התחלה חדשה" מיום 29.1.2023 (להלן: "הדו"ח הטיפולי"), אשר ציין כי לנאשם נערך אבחון, ובהתאם להמלצתם שולב בטיפול קבוצתי למניעת אלימות, החל מיום 2.10.2022.
16. מהדו"ח עולה כי הנאשם גדל במשפחה נורמטיבית, לאם ניצולת שואה, וניהל אורח חיים נורמטיבי. הנאשם תיאר דינמיקה זוגית כפייתית כלפיו מצד המתלוננת שלדבריו נהגה להצטרף אליו לנסיעות באוטובוס, וביישה אותו מול נוסעים באומרה כי הוא בוגד בה. הנאשם הודה במיחוס לו בכתב האישום, והסביר שרצה לקחת את הטלפון כי היו בו "חומרים רגישים" להם היה זקוק בהליכים נגד גרושתו. עורכי חוות הדעת מצאו כי הנאשם הביע מוטיבציה גבוהה לטיפול, נטל אחריות על מעשיו, וניכר כי האירוע גרם לו לטלטל. לכן התקבל הרושם שהנאשם יוכל להפיק תועלת מטיפול ייעודי בתחום, על אף שנשללה בעיה בתחום השליטה בכעסים, בין היתר משמדובר באירוע חריג וחד פעמי במהלכו התמודד עם התנהגויות קיצוניות של המתלוננת.
17. הנאשם שולב בטיפול קבוצתי למניעת אלימות, בתדירות של מפגש שבועי, בהנחיית עו"ס קליני שזהו תחום התמחותו. בקבוצה נעשית למידה של כישורי חיים בסיסיים, לקיחת אחריות ומחויבות, התמודדות עם מצבי לחץ ומצוקה ועוד. הנאשם החל השתתפותו בקבוצה מיום 2.10.2022, ובתחילה התקשה לקחת אחריות מלאה לביצוע העבירה כלפי המתלוננת. במהלך הזמן התרשמות גורמי המקצוע הייתה, כי הנאשם מצליח לווסת את התנהגותו ותסכוליו, ולהגיב באופן מבוקר ומתון לסביבתו. ההערכה הייתה כי הקבוצה מהווה עבור הנאשם גורם תמיכה חברתי וטיפולי, והוא מצליח להיתרם מהטיפול, ומראה התחלה של שינוי בעמדותיו. צוין כי הנאשם מבין עתה את התנהגותו כפסולה, אך ניכר שהוא מתמודד עם חזיתות רבות בחייו, בהיותו בודד ומנותק ממשפחות וחבריו. לכן העריכו גורמי המקצוע שיש חשיבות בהמשך הטיפול.

תיעוד רפואי של הנאשם

18. תיעוד רפואי מיום 16.9.2022 (3/טל) הוגש מטעם הנאשם, פירט את מחלותיו של הנאשם ולכך אתייחס בקצרה מטעמי צנעת הפרט. מהמסמך נלמד כי הנאשם אובחן בחשד לאירוע מוחי באפריל 2022 עקב שיתוק ומתח נפשי; מצבו הנפשי המורכב; קיימת הידרדרות בבריאותו הלבבית ועוד.

מכתב מאת חברת "XXXX"

19. במכתב שהוגש על ידי ההגנה ונשלח לנאשם מאת "XXX" מיום 3.11.2022 (טל/2) נאמר בין היתר, כדלקמן: "יצוין כי, בשלב זה, XXX לא יכולה לדעת כיצד תשפיע הרשעה שלך בהליך הפלילי לגבי המשך עבודתך, וככל שתורשע תבחן XXXX את משמעות ההרשעה".

עדות המתלוננת לעונש

20. בתום שמיעת הטיעונים לעונש, ביקשה המתלוננת שנכחה באולם, לומר את דברה. כשהיא נסערת אמרה שהנאשם "הרג אותה במכות", שזה לא היה המקרה היחיד; שהוא שכר עבור בת הזוג שלו דאז - באפריל 2020 דירה; חיקתה את הילוכו הכבד, ואמרה שהוא מציג עצמו כמסכן בעוד שהחיים שלה נהרסו; טענה שהנאשם שולח גברים לפגוע בה ב- 4:00 בבוקר; מאיים עליה באמצעות אנשים ועוד. בסוף דבריה צעקה המתלוננת "כל מה שאמר העורך דין זה שקרים שקרים שקרים. אני מבקשת להרשיע אותו, אם נותנים לו חופש אין אמונה יותר בבית המשפט".

תמצית טיעוני ב"כ הצדדים לעונש

21. ב"כ המאשימה עוה"ד זיוה לדרמן, התייחסה לערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו, וטענה שמתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר שיכול שירוצו בעבודות שירות ועד 12 חודשים.
22. ביחס לעתירת הנאשם לביטול הרשעתו, נטען כי לחברת XXXX יש הליך פנימי של בחינת המשך העסקה, חרף הרשעה. לכן, לא הוכחה פגיעה קונקרטית חד משמעית בנאשם, ובוודאי שלא כזו שמצדיקה ביטול הרשעה. בנוגע להליך הטיפול במרכז "התחלה חדשה" טענה ב"כ המאשימה כי מדובר ביוזמה אישית פרטית של הנאשם, ולא בטיפול בשירות המבחן. עוד נטען שהנאשם לא מפנים את חומרת העבירה, ונטילת האחריות שלו מוטלת בספק, ושהוא עושה "מניפולציה זולה מאוד" על שירות המבחן בנוגע לטיפול הפרטי, כדי לזכות בהמלצה לאי הרשעה, חרף קיומו של סיכון במצבו. לפיכך נטען שיש להשית על הנאשם עונש בתחתית המתחם, בדמות מספר חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי ותשלום פיצוי למתלוננת.
23. ב"כ הנאשם עוה"ד אדי אבינועם, עתר לבטל את הרשעת הנאשם ולהשית עליו של"צ. לעניין נסיבותיו האישיות, טען הסניגור כי הנאשם הוא אדם בודד ואומלל, שמנותק משלושת ילדיו, ונמצא בקשר רק עם בתו הגדולה מנישואיו הראשונים. הנאשם מתגורר בחדרון בתחנה המרכזית בזכות טוב לב חברת XXXX, ומובן שהרשעה עלולה להביא לפיטוריו, ובכך יחרב עולמו הדל ממילא.
24. הוסיף הסניגור וטען כי הנאשם סובל מבעיות בריאות קשות, ומצב נפשי מורכב. עם זאת הנאשם פנה לקבלת טיפול במרכז "התחלה חדשה", ומאז מתמיד בו, וימשיך בטיפול (עליו שילם עבור חצי השנה הקרובה) כמומלץ. ב"כ הנאשם הדגיש כי הנאשם עושה מאמצים רבים, לרבות בנסיעה בשלושה אוטובוסים, כדי להגיע לטיפול ולהיתרם ממנו. תוך כך התרעם הסניגור על כך ששירות המבחן, לא קידם את עניינו של הנאשם בין התסקיר הראשון לשני, למעט שיחה עמו. לכן טען שיש להושיט יד לנאשם במיוחד לנוכח מצבו הקשה.
25. בנוגע לאירוע, נטען כי עניינו בתקיפה סתם ברף נמוך, שלא הסתיימה בחבלות כלשהן, והתרחשה ספונטנית כתוצאה מהתפרצות רגשית. עוד אמר הסניגור שהאירוע חריג לאורחות חייו של הנאשם, שהוא אדם מבוגר נעדר עבר פלילי מכל סוג, ומאז חלף זמן רב.
26. ביחס לשאלת ההרשעה, הפנה הסניגור לתקנות התעבורה ולהסכם הקיבוצי של XXXX, וטען כי הסיכון לפיטורי הנאשם, ככל שתותר הרשעתו, מוחשי.
27. הנאשם בדברו האחרון לעונש סיפר שהוא אדם חולה לב ובלוטת התריס. שעבורו XXXX הוא מקום עבודתו

ובית. לדבריו, הוא חש כי "מחכים לו בפינה" כדי "להתפטר ממנו", אז לא יהיה לו מקום לישון. הנאשם ניצל את מעמד הדין, והתנצל בפני המתלוננת באומרו **"הנני מתנצל בפני רעייתי ציפורה, המקרה לא צריך היה לקרות, למרות שהיא לקחה לי את הנייד, זה כלום כסף, אבל התיק הזה עלה לי הון תועפות, צרות מפה ועד הודעה חדשה"**. המשך וסיפר הנאשם על המורכבות במצבו האישי, תיאר את חשיבות הטיפול עבורו, ושמקום עבודתו מתחשב בו ומאפשר לו להגיע לטיפול בימי א'. הנאשם סיים את דבריו באומרו: **"הטיפול מאוד עוזר לי ומקנה לי חיים חדשים, אני מודה שטעיתי ומתוודה שלא הייתי צריך לעשות את מה שקרה באותו יום. הייתי צריך לתת לה את הטלפון וזהו"**.

דין והכרעה

סוגיית ביטול ההרשעה - היא הסוגיה המרכזית הדרושה הכרעה

28. משוכלות ראשונים הם, כי מי שהוכחה אשמתו יורשע בדין, ורק במקרים יוצאי דופן, כחריג שבחריגים, בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מההרשעה לבין חומרת העבירה שביצע, מוסמך בית המשפט להורות על ביטול הרשעתו (רע"פ 1535/20 **דוקורקר נ' מדינת ישראל** (15.3.2020); ע"פ 4318/20 **מדינת ישראל נ' חסן** (18.4.2021)).

29. כידוע, ההלכה בעניין הימנעות מהרשעה או ביטולה נקבעה בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 (1997) (להלן: "הלכת כתב"), והיא דורשת קיומם של שני תנאים מצטברים: הראשון, כי **סוג העבירה** מאפשר לוותר על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים; והשני, כי ההרשעה תפגע פגיעה חמורה ב**סיכויי השיקום** של הנאשם.

30. תנאי הפגיעה ב"סיכויי השיקום" פורש בפסיקה כ"**פגיעה קשה וקונקרטי**" בנאשם כתוצאה מההרשעה שהוכחה על סמך תשתית ראיתית ברורה (רע"פ 7224/14 **פרנסקי נ' מדינת ישראל** (10.11.2014); רע"פ 6429/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (18.11.2018)).

31. ודוק, נקבע כי אין די בהוכחת אפשרות תאורטית לפגיעה עתידית, אלא בהוכחת נזק מוחשי וקשה בשיקומו של הנאשם (רע"פ 9118/12 **פרג'ין נ' מדינת ישראל** (1.1.2013); רע"פ 3589/14 **לוזון נ' מדינת ישראל** (10.6.2014); רע"פ 1097/18 **בצלאל נ' מדינת ישראל** (18.04.2018)).

32. בית המשפט העליון דן בהשלכות תיקון 113 לחוק העונשין שקבע כללים בהבניית שיקול הדעת בענישה, על הלכת כתב, ודחה את הניסיונות לבטלה או להקל בתנאיה (רע"פ 2327/19 **אדוארדו נ' מדינת ישראל** (19.5.2019); רע"פ 2937/20 **וואלפא נ' מדינת ישראל** (19.5.2020)). עוד הובהר בפסיקה, כי סוגיית ההרשעה עומדת בפני עצמה והיא אינה חלק מן העונש, ולכן גם לא חלק ממתחם הענישה (רע"פ 3195/19 **אגוזי נ' מדינת ישראל** (4.7.2019); רע"פ 547/21 **סיטניק נ' מדינת ישראל** (17.3.2021)).

מן הכלל אל הפרט

33. תקיפת סתם כלפי בת זוג היא עבירה מכוערת שפגיעתה בערכים מוגנים של שלמות גופה, כבודה וביטחונה של המתלוננת עומדים בבסיסה, ערכים שלא ניתן להפריז בחשיבותם. עם זאת, מדובר בעבירה רחבה מסוגה.

כלומר, יכול שבנסיבות מסוימות תקיפה כלפי בת זוג תחייב הרשעה בדין ומתחם הענישה יחל ממאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות. ומנגד, יכול שבנסיבות מקלות אחרות ניתן יהיה לבטל את ההרשעה ושמיתחם העונש יחל ממאסר מותנה בלבד. במקרה דנן, הסכימה המאשימה בדיון הצגת הסדר הטיעון לשקול בחיוב המלצה לביטול הרשעה, ככל שתהיה כזו, ובלבד שהנאשם יטול אחריות מלאה על מעשיו, ויעבור טיפול ככל שיידרש.

34. במילים אחרות, מייד לאחר תום שמיעת עדות המתלוננת, הייתה המאשימה ערה לכך שעסקינן במקרה חריג, ולא בכדי. משום כך הסכימה לשקול את ביטול ההרשעה של הנאשם. לכן, לא יכול להיות חולק כי המעשה שעשה הנאשם בנסיבותיו, מאפשר את ביטול ההרשעה.

35. אבהיר, כי הנאשם תקף את המתלוננת בעת שניסה להחזיר לידיה את הטלפון הנייד שלו שאותו המתלוננת נטלה ללא רשותו, והטמינה בתיקה האישי, משום שרצתה לבדוק את חשדותיה אם הנאשם בוגד בה. התנהלות המתלוננת בפני עצמה הייתה בעייתית. הנאשם ביקש מהמתלוננת להשיב לו את הטלפון חזרה לידיה, ובתגובה היא אמרה שתעשה כן אחר כך. אז משך הנאשם את ידה של המתלוננת וגרר אותה, כך ששמלתה נקרעה. אין להקל ראש במעשה האלים שעשה הנאשם כלפי המתלוננת ופגע בה, אך יש לזכור כי הדבר התרחש באופן ספונטני, כתגובה להתנהלות המתלוננת ובמטרה להחזיר לידיה את הטלפון, ולא כאירוע אלים ותוקפני מכוון.

36. אשר לתנאי השני של הוכחת נזק קונקרטי, נתתי דעתי לנסיבותיו האישיות המורכבות של הנאשם שכאמור הוא בן 60, גרוש פעמיים, מנהל מזה שנים הליך משפטי נגד גרושתו השנייה ואם ילדיו בטענה שגזלה את כספו, ועתה גם הליך גירושין עם המתלוננת. הנאשם לא בקשר עם ילדיו למעט בתו, הוא מחוסר מעגלי תמיכה, חולה במחלות שונות, מצבו הנפשי מורכב, והוא מוכר על ידי המוסד לביטוח לאומי כסובל מ-40% נכות.

37. עוגן מרכזי וחשוב עבור הנאשם הוא מקום עבודתו בחברת XXXX. לא זו בלבד שXXXX מספקת עבורו מקום פרנסה יציב, אלא שבהיותו מחוסר קורת גג, אפשרה לו ללון בחדר המנוחה בתחנה המרכזית בראשל"צ, שמשמש עבור הנאשם כבית. משמע, שמקום עבודתו של הנאשם בXXXX, הוא עבורו מקור פרנסה, קורת גג, עיסוק, כבוד עצמי ומעגל חברתי. זהו כמעט כל עולמו של הנאשם, פשוטו כמשמעו.

38. אכן, הצדק עם ב"כ המאשימה כי אין הכרח שXXXX תפטר את הנאשם מעבודתו אם תוותר ההרשעה על כנה, משום שהדבר נתון לשיקול דעתה לבחון את סוגיית התליית רישיון הנהיגה הציבורי של הנאשם, בהתאם לתקנה 15ב(1) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961. דא עקא, הסיכון לכך הנלמד מהמכתב חברת XXXX (2/ט), קיים גם קיים, וכפועל יוצע הנזק שעלול להיגרם לנאשם - גדול ביותר.

39. ובנוגע להליך הטיפולי שעבר הנאשם, המאשימה כאמור, הסכימה מלכתחילה לבחון בחיוב את עתירת הנאשם לביטול ההרשעה, כפוף לנטילת אחריות מלאה והשתלבותו בהליך טיפולי בשירות המבחן. המאשימה טענה כי הטיפול שעובר הנאשם במרכז "התחלה חדשה" הוא מניפולציה, ושהנאשם לא נטל אחריות על מעשיו. לדעה זו איני שותפה. ראשית, משום ששירות המבחן התבקש להגיש תסקיר כבר בחודש יוני 2021, אך התסקיר הראשון הוגש ביום 29.3.2022. שנית, משום שלא הוצע לנאשם הליך טיפולי, אף לא במעמד התסקיר השני שהוגש מיום 24.1.2023. בנסיבות אלו, העובדה שהנאשם פנה מיוזמתו לקבל טיפול, לא עומדת לו לרועץ, אלא ההיפך.

40. אשר לנטילת האחריות החלקית של הנאשם, אומר בזהירות המתבקשת, כי ניכר שמערכת היחסים בינו לבין המתלוננת לא הייתה "בריאה", בלשון המעטה. חרף זאת, לאחר האירוע מושא כתב האישום נודע כי הם ניסו לשקם את היחסים ביניהם, אך בסופו של דבר נפרדו בסוף שנת 2019 (כלומר כחמישה חודשים לאחר האירוע). מאז המקרה הנאשם לא יצר קשר עם המתלוננת, ולמעשה לא פגש אותה אלא בהליכים בבית המשפט. גם כיום, הליכי הגירושין שלהם טרם הסתיימו, וכפי שניתן היה להתרשם במהלך הטיעונים לעונש,

המתלוננת משמיעה האשמות קשות כלפי הנאשם, ואף מסרה שהגישה תלונות נוספות נגדו, אך לא הוצגו ראיות בתמיכה לטענותיה. לכן, התקשיתי לקבלי את דברי המתלוננת כי הנאשם "הרג אותה במכות" במהלך היחסים ביניהם, או כי הוא שולח אנשים אליה ב- 4:00 ועוד.

41. לסיכום, הנאשם הרים את ידו על המתלוננת ותקף אותה, בכך הוא הודה, ועל כך הוא הביע חרטה בדבריו בבית המשפט, ובפני המתלוננת. גורמי הטיפול מצאו כי נטילת האחריות של הנאשם חלקית. אלא שאני סבורה שיכול שמנקודת מבטו של הנאשם כלפי האירוע מורכב, כשם שהיחסים עם המתלוננת היו קשים ומורכבים. במצב זה, מטבע הדברים גם נטילת האחריות מורכבת ואינה חד ממדית. משום כך הומלץ על המשך טיפול והנאשם הביע נכונותו להמשיך ולהשתתף בו, מה גם שהוא נתרם ממנו בשני מישורים - הטיפול והחברתי. יכול שלו שולב הנאשם בטיפול סמוך לאחר הרשעתו על-ידי שירות המבחן, היה היום עומק התובנה שלו וקבלת האחריות - מלאים.

42. בחלוף כשלוש שנים וחצי מאז האירוע, לא מצאתי הצדקה לדחות לשם כך את הדיון פעם נוספת, ואני סבורה כי במכלול הנתונים החריגים שבענייננו נכון לבטל את הרשעתו ולהשית עליו עונש שיקומי, שלא יפגע במצבו באופן מוחשי וקונקרטי.

אשר על כן, החלטתי לבטל את הרשעתו של הנאשם בדין ולגזור עליו את העונשים הבאים:

א. מורה על ביטול הרשעת הנאשם בדין, וקובעת כי ביצע עבירה של תקיפת בת זוג, לפי סעיפים 379 ו-382(ב)(1) לחוק העונשין.

ב. הנאשם יבצע של"צ בהיקף של 120 שעות, בהתאם לתוכנית שיגבש שירות המבחן.

הנאשם מוזהר כי אם הוא לא יבצע את השל"צ, ניתן יהיה לגזור את עונשו מחדש.

ג. הנאשם יתחייב להימנע מכל עבירת אלימות לרבות איומים, וככל שיפר את התחייבותו למשך שנה מהיום, הוא ישלם 3,000 ₪.

ד. הנאשם ישלם פיצוי למתלוננת בסך 4,000 ₪, וזאת ב- 5 תשלומים שווים החל מיום 20.4.2023, ובכל 20 בחודש שלאחריו. (ככל שקיים פיקדון בתיק לטובת הנאשם, בהסכמת הנאשם, הוא יקוזז מהפיצויים ויוחזר לו כפוף לכל מניעה חוקית לרבות עיקול).

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז-לוד בתוך 45 ימים.

המזכירות תשלח עותק מגמר הדין לשירות המבחן.

ניתן היום, ה' אדר תשפ"ג, 26 פברואר 2023, בנוכחות המאשימה עוה"ד עדי סעדיה, הנאשם ובא כוחו עוה"ד אדי אבינועם.

